

علل ریشه‌ای
افول لیبرالیسم در
کشورهای غربی با
علل افول لیبرالیسم
در کشورهای
غیرغربی تفاوت
دارند. در غرب،
این روند عمدتاً
نتیجه فرعی
واکنش ناکافی
حکومت‌های
دمکراتیک، در پی
بحران مالی سال
۲۰۰۸، به لزوم از
سرگرفتن اقتصاد
داخلی‌شان بوده
است.

و اقتصادی مداخله آمریکا به احتمال زیاد مانع ارتقای حقوق بشر در خارج از مرزهای این کشور می‌شوند.^{۱۲} وضعیت ارزش‌های لیبرال در خاورمیانه، بهترین شاهد بر این مدعا است.

ایدئولوژی‌های رقیب در چین

افول لیبرالیسم به‌عنوان یک ارزش سیاسی جریان اصلی در سطح جهانی، فرصتی برای دیگر ایدئولوژی‌ها ایجاد کرده است تا برای نفوذ رقابت کنند. جانشین لیبرالیسم به‌احتمال از کشوری سرچشمه می‌گیرد که موفقیت سیاسی و اقتصادی بیشتری نسبت به ایالات متحده کسب کند. با نگاهی به دهه پیش‌رو، به نظر می‌رسد چین تنها کشوری است که می‌تواند نابرابری قدرت همه‌جانبه بین خودش و ایالات متحده را به‌اندازه کافی کاهش دهد و به ابرقدرت جدیدی تبدیل شود. امروزه، تلقی مردم کشورهای دمکراتیک از چین مشابه تصویری است که زمانی اروپایی‌ها از ایالات متحده داشتند؛ سرزمین زمخت و غریبی از فرصت‌ها و قدرت اقتصادی رو به رشد. در نتیجه، مردم در بسیاری از کشورها از اینکه نظم لیبرالیستی کنونی با نظمی جایگزین شود که ارزش‌های چینی به آن شکل داده‌اند، بیمناک هستند.

به تعبیر کریستین رویس اسمیت^{۱۳} «بیم آن می‌رود که با جابه‌جایی قدرت به سمت شرق، [این] قدرت بزرگ غیرغربی به‌دنبال تغییر نظم بین‌المللی بر اساس ارزش‌ها و رویه‌های خودش باشد». ^{۱۴} کوین راد، ^{۱۵} نخست‌وزیر سابق استرالیا، اخیراً اظهار کرده است «خیلی زود ما خود را در مقطعی از تاریخ خواهیم یافت که برای اولین بار از زمان جورج سوم، یک دولت غیرغربی و غیردمکراتیک بزرگترین اقتصاد در جهان خواهد بود. اگر چنین باشد، چین چگونه قدرتش را در نظم بین‌المللی آینده اعمال خواهد کرد؟ آیا [چین] فرهنگ، هنجارها و ساختارهای نظم پسا‌جنگ را خواهد پذیرفت یا به‌دنبال تغییر آن خواهد بود؟ من معتقدم این تنها پرسش اصلی نیمه نخست قرن بیست و یکم است، نه فقط برای آسیا بلکه برای جهان».^{۱۶}

در سال ۲۰۱۷، حکومت چین برنامه خود برای افزایش چشمگیر قدرت نرم تا سال ۲۰۳۵ را اعلام و آشکارا اظهار کرد که مدرنیزاسیون چین «گزینه جدیدی برای دیگر کشورها و ملت‌هایی که می‌خواهند با حفظ استقلالشان به توسعه خود سرعت ببخشند، ارائه می‌کند و خرد و رویکردی چینی برای حل مشکلات پیش‌روی بشر ارائه می‌کند».^{۱۷} این بیانیه حاکی از تمایل حکومت چین برای پیشبرد ایدئولوژی رسمی خود و اعمال نفوذ جهانی است.

پس از نوزدهمین کنگره حزب که در اکتبر ۲۰۱۷ برگزار شد، حزب کمونیست